Rok 1914.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część III. — Wydana i rozesłana dnia 17. stycznia 1914.

5.

Rozporządzenie Ministerstwa robót publicznych w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 7. stycznia 1914,

obowiązujące w Królestwie Czech, którem wydaje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 2. stycznia 1913, Dz. u. p. Nr. 3, dotyczącej utworzenia izb inżynierskich.

W celu wykonania ustawy z dnia 2. stycznia 1913, Dz. u. p. Nr. 3, dotyczącej utworzenia izb inżynierskich, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Okrąg i siedziba izby.

Dla Królestwa Czech tworzy się izbę inżynierską z siedzibą w Pradze.

§ 2.

Sekcye.

Po myśli § 9., ustęp 3., ustawy o izbach inżynierskich dzieli się Izbę inżynierską dla Królestwa Czech na dwie sekcye, a mianowicie na sekcyę czeską z siedzibą w Pradze i sekcyę niemiecką z siedzibą w Cieplicach Szanowie.

§ 3.

Przynależność do sekcyi.

Każdy technik cywilny i rządowo upoważniony inżynier górniczy, osiadły w czasie utworzenia izby inżynierskiej w Królestwie Czech, winien wskutek wezwania zawiadomić Namiestnictwo w ciągu 14 dni, do której sekcyi izby przystępuje. Również winien każdy, kto się stara o upoważnienie na technika cywilnego lub rządowo upoważnionego inżyniera górniczego, o ile nie jest już członkiem izby inżynierskiej, oznajmić przy tem staraniu się, do której sekcyi przystąpi w razie udzielenia mu upoważnienia. Każdy technik cywilny lub rządowo upoważniony inżynier górniczy, osiadły w okręgu innej izby, który przeniesie swoją siedzibę zawodową do Czech, winien równocześnie z doniesieniem o przeniesieniu się zawiadomić o wyborze sekcyi, a to technik cywilny Namiestnictwo, zaś rządowo upoważniony inżynier górniczy Starostwo górnicze. Namiestnictwo lub Starostwo górnicze zawiadomi o dokonanym wyborze przełożeństwo izby, które winno tak to oznajmienie, jak i oznajmienia, przesyłane do niego na zasadzie § 4. ustawy o izbach inżynierskich, udzielać naczelnikowi sekcyi, powołanemu do utrzymywania członków sekcyi w ewidencyi.

Późniejsza zmiana sekcyi dopuszczalna jest tylko za zezwoleniem przełożeństwa tej sekcyi, do której ma się przystąpić. Przeciw odmówieniu tego zezwolenia niema środka prawnego.

§ 4.

Organa izby.

Sprawami izby inżynierskiej zawiadują, o ile tyczą się one poszczególnych sekcyi, walne zgromadzenia sekcyi, przełożeństwa sekcyi i prezydenci sekcyi, o ile zaś są sprawami wspólnemi, walne zgromadzenie izby, przełożeństwo izby i prezydent izby.

§ 5.

Walne zgromadzenia sekcyi (zwołanie, zdolność do powzięcia uchwał, głosowanie).

Walne zgromadzenia sekcyi zwołuje odnośne przełożeństwo sekcyi a odbywają się one corocznie przed walnem zgromadzeniem izby.

Zresztą stosuje się §§ 6. i 7. ustawy o izbach inżynierskich także do walnych zgromadzeń sekcyi.

§ 6.

Przełożeństwo izby.

Przełożeństwo izby składa się z 14 członków i 4 zastępców, z których 7 członków i 2 zastępców przypada na sekcyę czeską, zaś 7 członków i 2 zastępców na sekcyę niemiecką.

Do tej samej kategoryi techników cywilnych oraz kategoryi rządowo upoważnionych inżynierów górniczych nie może należeć więcej jak dwóch członków przełożeństwa izby, przypadających na pewną sekcyę. Wyjątki dopuszczalne są tylko wtedy, jeżeli jeden z członków izby należy do kilku kategoryi (§ 8., ustęp 5.). Obaj zastępcy w jednej sekcyi muszą należeć do rozmaitych kategoryi zawodowych.

§ 7.

Przełożeństwa sekcyi.

Każde przełożeństwo sekcyi składa się z 12 członków i 3 zastępców. Oprócz tego ustanawia się dla każdej sekcyi dwóch rewizorów rachunkowych i jednego zastępcę tychże.

Z pośród członków przełożeństwa sekcyi czeskiej musi co najmniej dwóch mieć swoją siedzibę zawodową w praskim rejonie policyjnym, zaś z pośród członków przełożeństwa sekcyi niemieckiej co najmniej dwóch musi mieć swoją siedzibę zawodową w Cieplicach Szanowie lub jego okolicy.

Do tej samej kategoryi techników cywilnych oraz kategoryi rządowo upoważnionych inżynierów górniczych nie może należeć więcej jak trzech członków przełożeństwa sekcyi. Wyjątki dopuszczalne są tylko wtedy, jeżeliby jeden z członków izby należał do kilku kategoryi (§ 8., ustęp 5.).

Trzej zastępcy muszą należeć do rozmaitych kategoryi zawodowych. Co do nich niema żadnego ograniczenia pod względem siedziby zawodowej.

§ 8.

Wybór przełożeństwa izby i przełożeństw sekcyi.

Funkcyonaryuszy, wymienionych w §§ 6. i 7., wybiera się na zgromadzeniach sekcyi zapomocą kart do głosowania. Prawo wyborcze należy wykonywać osobiście; zastępstwo lub przesyłanie kart do głosowania nie jest dopuszczalne.

Dla wyborów miarodajną jest względna większość głosów; w razie równości głosów rozstrzyga los.

Przy wyborze członków przełożeństwa i ich zastępców należy postępować w sposób następujący:

W celu wyboru przełożeństwa izby należy na kartach do głosowania wypisać 9 członków odnośnej sekcyi. Wymienionych członków wybieralnych porządkuje się według ilości ważnych głosów, które na nich padły. W tym porządku kolejnym wyłącza się, począwszy od największej ilości głosów, tych członków, których kategorya zawodowa jest już wśród ich poprzedników dwa razy reprezentowana.

Jeżeli pewien członek należy do dwu lub więcej kategoryi zawodowych, zostaje tylko wówczas wyłączony, jeżeli wszystkie jego upoważnienia są już dwa razy reprezentowane wśród jego poprzedników. Techników kultury zalicza się przytem do inżynierów cywilnych dla techniki kultury.

Pierwszych 7 członków, których nie wyłączono w myśl poprzedzających zasad, zostaje członkami przełożeństwa izby. Zastępcami członków przełożeństwa izby są wśród kolejnego porządku wymienionych członków, ułożonego według ustępu 4., pierwsi dwaj, którzy nie są członkami przełożeństwa i należą do różnych kategoryi zawodowych.

7 członków przełożeństwa i ich zastępcy są zarazem członkami przełożeństwa sekcyi. Wybór dalszych 3 członków i 3 zastępców przełożeństwa sekcyi odbywa się osobnym aktem wyborczym. W tym celu należy na kartach do głosowania wypisać 6 członków sekcyi. Z kolejnego porządku wymienionych członków, ułożonego według ustępu 4., wyłącza się tych,

1. którzy nie mają siedziby zawodowej, o ile chodzi o sekcyę czeską, w praskim rejonie policyjnym, zaś o ile chodzi o sekcyę niemiecką, w Cieplicach Szanowie lub jego okolicy, w razie jeżeli wśród kolejno poprzedzających i już wybranych 9 członków przełożeństwa znajduje się już 10 członków, którzy również nie mają swej siedziby zawodowej w praskim rejonie policyjnym względnie w Cieplicach Szanowie lub jego okolicy;

2. których kategorya zawodowa wśród kolejno poprzedzających członków, oprócz wybranych już 9 członków, reprezentowana jest już trzykrotnie, przyczem mają zastosowanie postanowienia ustępu 5.

Pierwsi 3 członkowie, których się nie wyłączy według powyższych zasad, są członkami przełożeństwa sekcyi. Zastępcami członków przełożeństwa sekcyi są w kolejnym porządku wymienionych członków pierwsi trzej, którzy nie są członkami przełożeństwa sekcyi i należą do rozmaitych kategoryi zawodowych.

Jeżeli przy pierwszem głosowaniu nie uzyska się pełnej ilości mających się przy tem obsadzić miejsc, wówczas odbywa się wybór uzupełniający.

Rewizorów rachunkowych przełożeństwa izby i ich zastępców ustanawiają walne zgromadzenia sekcyi w ten sposób, że każda sekcya deleguje jednego z swych rewizorów rachunkowych. Drugi rewizor rachunkowy sekcyi pełni czynności zastępcy.

§ 9.

Uzupełnianie przełożeństwa izby i przełożeństw sekcyi.

Co do uzupełnienia przełożeństw sekcyi obowiązują postanowienia § 12., ustęp 2. i 3., ustawy o izbach inżynierskich.

W przełożeństwie izby musi wstępujący zastępca należeć do sekcyi członka, który ustąpił. Jeżeli już niema takiego zastępcy, mogą członkowie przełożeństwa, należący do wspomnianej sekcyi, powołać jednego członka przez kooptacyę.

Przy wstąpieniu do przełożeństwa izby lub przełożeństwa sekcyi ma pierwszeństwo ten z zastępców, którego kategorya zawodowa ma najsłabsze przedstawicielstwo w przełożeństwie. Jeżeli w tym wypadku wchodzi w rachubę kilku zastępców w równej mierze, wówczas rozstrzyga większa ilość głosów, które padły przy wyborze na poszczególnych zastępców, w razie zaś równości głosów rozstrzyga los.

Przy kooptacyi członków przełożeństwa należy brać na wzgląd postanowienia § 6., ustęp 2., względnie § 7., ustęp 3. Czynności członków przełożeństwa, powołanych drogą kooptacyi, trwają aż do czasu przedsiębrania wyboru uzupełniającego na następnem walnem zgromadzeniu odnośnej sekcyi.

Ubytek zastępców członków przełożeństwa można także wyrównać przez wybór uzupełniający.

Wybory uzupełniające mają skuteczność na przeciąg reszty czasu, przez który trwają czynności przełożeństwa.

§ 10.

Prezydent izby i wiceprezydent.

14 członków przełożeństwa izby wybiera wspólnie zapomocą kart do głosowania prezydenta izby a osobnym aktem wyborczym wiceprezydenta.

Członków przełożeństwa zwołuje w celu dokonania wyboru dotychczasowy prezydent izby lub, jeżeli to nie jest możliwe, władza nadzorcza.

Prezydenta należy wybrać na pierwszy okres czynności po utworzeniu izby z pośród członków przełożeństwa izby, należących do tej sekcyi, do której należy większa ilość członków, a następnie z pośród członków przełożeństwa izby, należących do tej sekcyi, do której nie należał prezydent w bezpośrednio przedtem ubiegłym okresie czynności.

Postanowienie to można pominąć na czas następnego okresu wyborczego na podstawie jednogłośnej uchwały wszystkich członków przełożeństwa izby.

Wiceprezydenta należy wybrać z pośród członków przełożeństwa izby, należących do tej sekcyi, do której nie należy prezydent izby.

Wybór członka przełożeństwa na prezydenta lub wiceprezydenta izby nie narusza jego stanowiska w przełożeństwie sekcyi, do którego należy.

§ 11.

Prezydent sekcyi i jego zastępca.

Członkowie przełożeństwa sekcyi wybierają z pośród siebie zapomocą kart do głosowania prezydenta sekcyi a w osobnem głosowaniu jego zastępcę.

Jeżeli nowowybrani członkowie przełożeństwa obecni są na tem walnem zgromadzeniu, na którem dokonano ich wyboru, odbywa się wybór prezydenta sekcyi i jego zastępcy bezpośrednio zaraz po walnem zgromadzeniu pod kierownictwem przewodniczącego tego zgromadzenia. W przeciwnym razie zwołuje nowowybranych członków przełożeństwa w celu ukonstytuowania się przełożeństwa sekcyi dotychczasowy prezydent sekcyi lub, jeżeli to nie jest możliwe, władza nadzorcza (§ 6., ustęp 3., ustawy o izbach inżynierskich).

§ 12.

Zbadanie wyniku wyborów przy wyborach do przełożeństwa izby i do przełożeństw sekcyi.

Za wybranego uważa się tego, na którego padnie więcej niż połowa oddanych ważnych głosów. Liczy się tu także niewypełnione karty głosowania. Jeżeli przy pierwszem głosowaniu nie uzyska się absolutnej większości głosów, należy dokonać wyboru ściślejszego pomiędzy tymi dwoma członkami przełożeńswa, którzy dla jednej funkcyi otrzymali największą ilość głosów. W razie równości głosów rozstrzyga w wszystkich przypadkach los.

§ 13.

Wybory uzupełniające do przełożeństwa izby i do przełożeństw sekcyi.

Jeżeli prezydent lub wiceprezydent izby, jeden z prezydentów sekcyi lub jego zastępca ustąpi przed upływem okresu czynności przełożeństwa, winno przełożeństwo izby lub przełożeństwo odnośnej sekcyi, ewentualnie po uzupełnieniu się (§ 12., ustęp 2. i 3. ustawy o izbach inżynierskich i § 9. rozporządzenia), dokonać nowego wyboru na resztę okresu czynności.

§ 14.

Zakres działania walnych zgromadzeń sekcyi.

Walne zgromadzenia sekcyi mają oprócz prawa wyboru członków przełożeństwa i rewizorów rachunkowych oraz ich zastępców (§ 6. do 8.) zakres działania, przyznany walnemu zgromadzeniu izby po myśli § 8. ustawy o izbach inżynierskich, o ile chodzi o sprawy odnośnej sekcyi.

Stosownie do tego należy do nich w szczególności:

1. ustanowienie własnego porządku czynności oraz porządku czynności przełożeństwa sekcyi;

2. ułożenie preliminarza rocznego dla sekcyi i ustalenie wkładek członków sekcyi w celu pokrywania wydatków sekcyi wraz z kwotą, którą sekcya winna uiszczać na rzecz przełożeństwa izby celem pokrywania wspólnych wydatków izby (§ 27.);

3. badanie i zatwierdzanie rachunków rocznych sekcyi;

4. powzięcie uchwał co do wszystkich środków i zarządzeń w granicach celów i zadań izby inżynierskiej, o ile one nie odnoszą się do członków innych sekcyi i o ile jako mniej ważne nie należą do zakresu działania przełożeństwa sekcyi (§ 17., p. 12.).

§ 15.

Zakres działania walnego zgromadzenia izby.

Walnemu zgromadzeniu izby, odbywającemu się pod przewodnictwem prezydenta izby w Pradze zastrzega się zatem jeszcze, oprócz zakresu działania, ustanowionego w § 8. ustawy o izbach inżynierskich:

1. ustanowienie własnego porządku czynności oraz porządku czynności przełożeństwa izby;

2. ułożenie preliminarza rocznego oraz badanie i zatwierdzanie rocznego rachunku wspólnych przychodów i wydatków izby;

3. powzięcie uchwał co do wszystkich środków i zarządzeń w granicach celów i zadań izby inżynierskiej, jeżeli one odnoszą się do członków obu sekcyi i nie należą jako mniej ważne do zakresu działania przełożeństwa izby (§ 18., p. 9.).

§ 16.

Głosowania na walnem zgromadzeniu izby.

W sprawach, określonych w § 15. p. 3., może się odbywać głosowanie na walnem zgromadzeniu tylko:

1. nad wnioskiem, postawionym przez przełożeństwo izby,

2. nad proponowanemi zmianami lub dodatkami do wniosku przełożeństwa izby, oraz nad samoistnymi wnioskami, postawionymi na walnem zgromadzeniu, w przypadkach jednak, określonych w niniejszym punkcie, tylko wtedy, jeżeli dwie trzecie części obecnych członków jednej z sekcyi nie sprzeciwią się zarządzeniu głosowania.

Jeżeli sprzeciw taki zostanie wniesiony, wówczas należy odnośny wniosek przekazać przełożeństwu izby.

§ 17.

Zakres działania przełożeństw sekcyi.

Do przełożeństw sekcyi należy oprócz wyboru prezydenta sekcyi i jego zastępcy (§ 11.):

1. układanie projektów własnego porządku czynności oraz porządku czynności walnego zgromadzenia sekcyi;

2. wykonywanie uchwał walnego zgromadzenia sekcyi;

3. załatwianie gospodarczych spraw sekcyi oraz ściąganie wkładek członków sekcyi;

4. zwoływanie walnych zgromadzeń sekcyi, ustanawianie ich porządku dziennego i obrady wstępne nad sprawami, stanowiącemi przedmiot rozpraw;

5. przedkładanie sprawozdania z czynności, rachunku rocznego i projektu preliminarza sekcyi na walnem zgromadzeniu sekcyi;

6. przyjmowanie doniesień i zgłoszeń, uskutecznianych przez członków sekcyi na zasadzie §§ 5. i 15. ustawy;

7. utrzymywanie listy techników cywilnych i rządowo upoważnionych inżynierów górniczych, należących do sekcyi;

8. wydawanie opinii dla władz i przedkładanie im wniosków, o ile powzięcie uchwał co do tego po myśli § 13., ustęp 3., ustawy o izbach inżynierskich nie jest zastrzeżone walnemu zgromadzeniu sekcyi;

9. utrzymywanie w ewidencyi kwalifikowanych sił pomocniczych, zatrudnianych przez członków sekcyi, oraz potwierdzanie ich świadectw zatrudnienia (§ 15. ustawy o izbach inżynierskich);

10. czynności sądu polubownego, jeżeli strony spór wiodące nie należą do różnych sekcyi;

11. czynności rady honorowej dla członków sekcyi;

12. obradowanie a w sprawach mniej ważnych także powzięcie uchwał co do środków i zarządzeń, wymienionych w § 14., p. 4.

§ 18.

Zakres działania przełożeństwa izby.

Przełożeństwu izby zastrzeżone jest więc z zakresu działania, określonego w §§ 12. i 17. ustawy o izbach inżynierskich, oprócz wyboru prezydenta izby i wiceprezydenta (§ 10.) nadto:

1. układanie projektów własnego porządku czynności oraz porządku czynności walnego zgromadzenia izby;

2. wykonywanie uchwał walnego zgromadzenia izby;

3. załatwianie wspólnych gospodarczych spraw izby;

4. zwoływanie walnych zgromadzeń izby, ustanawianie ich porządku dziennego oraz obrady wstępne nad sprawami, stanowiącemi przedmiot rozpraw;

5. przedkładanie sprawozdania z czynności, rachunku rocznego i projektu preliminarza wspólnych przychodów i wydatków izby na walnem zgromadzeniu izby;

6. ogłaszanie wyników wyborów, oznajmianych przełożeństwu izby przez przełożeństwa sekcyi;

7. peryodyczne obwieszczanie list członków obu sekcyi (§ 17., p. 7.);

8. czynności sądu polubownego, jeżeli strony spór wiodące należą do różnych sekcyi;

9. obradowanie a w sprawach mniejszej doniosłości także powzięcie uchwał co do środków i zarządzeń, wspomnianych w § 15., p. 3.

§ 19.

Przekazywanie spraw przełożeństw sekcyi przełożeństwu izby.

W sprawach, należących do zakresu działania przełożeństw sekcyi (§ 17.), o ile sprawy te ze względu na ich rodzaj nadają się do wspólnego traktowania, mogą przełożeństwa obu sekcyi umówić się co do przekazywania ich przełożeństwu izby, a to ewentualnie po przeprowadzeniu wstępnych obrad nad danym przedmiotem na posiedzeniach przełożeństw sekcyi.

Wyłączone od tego są jednak czynności przełożeństwa sekcyi, odnoszące się do sądu polubownego, w przypadku, określonym w § 17., p. 10.

Rozprawy w postępowaniu przed radą honorową można przekazać przełożeństwu izby tylko wtedy, jeżeli chodzi o postępowanie dyscyplinarne przeciw członkom obu sekcyi w wspólnym przypadku dyscyplinarnym.

§ 20.

Posiedzenia przełożeństw sekcyi.

Posiedzenia przełożeństw sekcyi odbywają się w siedzibie odnośnej sekcyi. Zwołuje się je przed każdem walnem zgromadzeniem odnośnej sekcyi, zresztą zaś w miarę potrzeby. Musi się zwołać posiedzenie także wtedy, jeżeli żąda tego prezydent izby lub 3 członków przełożeństwa sekcyi.

Prezydenta izby należy również zawiadomić o zwołaniu posiedzeń tego przełożeństwa sekcyi, do którego on nie należy. Ma on prawo brania udziału w posiedzeniach tego przełożeństwa sekcyi oraz w rozprawach; nie ma on jednakowoż prawa głosowania.

§ 18. ustawy o izbach inżynierskich o zdolności do powzięcia uchwał i o głosowaniu przełożeństwa izby, ma moc obowiązującą także dla przełożeństwa sekcyi.

§ 21.

Znoszenie się przełożeństw sekcyi.

Przełożeństwa sekcyi znoszą się bezpośrednio z sobą, z członkami swej sekcyi i z prezydentem izby. Wolno im odpowiadać bezpośrednio na pisma, skierowane do nich wprost, o ile pisma te nie odnoszą się także do spraw innej sekcyi, oraz występować samodzielnie na zewnątrz w wszystkich sprawach administracyjnych i interesach oraz przy wszystkich zarządzeniach, które nie mają się odnosić do członków innej sekcyi.

W wszystkich innych przypadkach znoszą się przełożeństwa sekcyi na zewnątrz za pośrednictwem

prezydenta izby; w szczególności należy przedkładać władzom wnioski i opinie o charakterze ogólnym za pośrednictwem prezydyum izby.

§ 22.

Posiedzenia i głosowania przełożeństwa izby.

Posiedzenia przełożeństwa izby odbywają się pod przewodnictwem prezydenta izby w Pradze. Zwołuje je prezydent izby przed walnem zgromadzeniem izby, zresztą zaś w miarę potrzeby po myśli regulaminu przełożeństwa izby.

Jeżeli obecni członkowie jednej sekcyi żądają tego jednogłośnie, musi się przedmiot, wzięty pod obrady, przekazać obu przełożeństwom sekcyi w celu przeprowadzenia obrad wstępnych. Nie można już się tego domagać, jeżeli przekazanie tego samego przedmiotu sekcyom nastąpiło już co najmniej na miesiąc przedtem.

Aby przedmiot, podpadający pod p. 3., § 15., postawić na porządku dziennym walnego zgromadzenia izby oraz powziąć uchwałę co do postawionego w tym względzie wniosku, tudzież do powzięcia uchwały co do takich przedmiotów w przypadkach mniej ważnych (§ 18., p. 9.) potrzeba obecności co najmniej 5 członków z każdej sekcyi oraz większości dwóch trzecich części obecnych.

§ 23.

Zakres działania prezydentów sekcyi.

Prezydenci sekcyi zastępują swoją sekcyę na wewnątrz i zewnątrz, zwołują posiedzenia przełożeństw sekcyi i przewodniczą na nich, wyznaczają członkom przełożeństwa sekcyi zakres ich czynności, podpisują wszystkie pisemne wygotowania, pochodzące od przełożeństwa sekcyi, i udzielają jego uchwały prezydentowi izby w celu wykonania, o ile sami nie mają prawa ich wykonać według postanowień niniejszego rozporządzenia (§ 21.).

W przypadku ostatnim może prezydent sekcyi odmówić wykonania lub wydania uchwały, jeżeli uzna, że uchwała sprzeciwia się obowiązującym przepisom lub godności izby inżynierskiej albo, że przełożeństwo przekroczyło przez nią swój zakres działania.

Jeżeli prezydent skorzysta z tego prawa, winien sprawę przedłożyć bezzwłocznie władzy nadzorczej w celu rozstrzygnięcia kwestyi, czy uchwałę należy wykonać, czy nie.

§ 24.

Zakres działania prezydenta izby.

Do prezydenta izby należy w szczególności także przyjmowanie wpływu, przeznaczonego dla izby, i przydzielanie go przełożeństwom sekcyi, względnie przełożeństwu izby, oraz przyjmowanie i wykonywanie uchwał tych organów.

Prezydent może odmówić wykonania lub wydania uchwały pod warunkami, określonymi w § 23., ustęp 2. Przeciw odmówieniu wykonania lub wydania uchwały przełożeństwa którejś z sekcyi może przełożeństwo to w ciągu 14 dni po zawiadomieniu o zarządzeniu prezydenta wnieść za pośrednictwem prezydyum izby zażalenie, które rozstrzyga władza nadzorcza. W razie odmówienia wykonania uchwały przełożeństwa izby stosuje się postanowienie § 23., ustęp 3.

§ 25.

Zawiadamianie władzy nadzorczej o posiedzeniach i wyborach.

O zwoływaniu walnych zgromadzeń izby i obu sekcyi, oraz o zwoływaniu posiedzeń przełożeństwa izby i przełożeństw sekcyi należy zawiadomić w należytym czasie władzę nadzorczą, oznajmiając porządek dzienny. Również należy władzy tej po przeprowadzeniu wyborów donosić o ich wyniku.

§ 26.

Opinie izby o policzalności praktyki.

Opinie izby o policzalności praktyki, wykazywanej przez starających się o upoważnienie na inżyniera cywilnego, geometrę cywilnego lub rządowo upoważnionego inżyniera górniczego, których mają zasięgać władze po myśli § 13. ustawy o izbach inżynierskich, winny być wydawane w ciągu 14 dni, który to czasokres można w przypadku ostatecznym przedłużyć do czterech tygodni.

§ 27.

Pokrywanie wspólnych wydatków.

Wspólne wydatki izby pokrywają obie sekcye w stosunku do ilości swych członków według stanu z dnia 31. grudnia poprzedniego roku.

§ 28.

Przeznaczenie grzywien.

Grzywny, nałożone na członka izby przez władzę polityczną lub górniczą z powodu występku służbowego, albo przez przełożeństwo sekcyi względnie przełożeństwo izby w charakterze rady honorowej, należy wyłącznie przeznaczać na cele ogólnie użyteczne (§ 22. ustawy o izbach inżynierkich) dla tej sekcyi, do której należy ukarany.

§ 29.

Porządki czynności.

Porządki czynności walnych zgromadzeń obu sekcyi i izby, obu przełożeństw sekcyi i przełożeństwa izby należy za pośrednictwem Namiestnictwa przedkładać do zatwierdzenia Ministerstwu robót publicznych.

§ 30.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i pozostaje w mocy przez sześć lat, o ile przed upływem tego czasokresu nie zostanie wydane inne zarządzenie.

Heinold whr. **Trnka** włr.

6.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 14. stycznia 1914,

dotyczące wprowadzenia rozsprzedaży soli stołowej w salinach w Wieliczce, podwyższenia dodatku za sól do mielenia w salinach w Ebensee i zmiany taryfy sprzedaży soli w salinach w Bochni i Wieliczce.

W porozumieniu z królewsko-węgierskiem Ministerstwem skarbu przeznacza się do powszechnej rozsprzedaży w salinach w Wieliczce, począwszy od dnia 20. stycznia 1914, sól stołową (czystą krystaliczną sól jadalną z najdrobniejszych ziarek, o połyskującej białej barwie, wytworzoną w wakuum z chemicznie czystej solanki) po cenie 20 K 24 h za 100 *kg* przy pobraniu z wagi magazynowej salin.

Saliny wielickie mają sól stołową pakować w worki po 50 *kg* lub w paczki z papieru wagi po 1 *kg*, złączone w ilości po 10 sztuk w jednem pudełku z kartonu, i wydawać ją za pobraniem ustanowionych każdorazowo kosztów worków względnie opakowania.

Wynagrodzenie za worki wraz z sznurkiem do wiązania ustanawia się aż do dalszego zarządzenia na kwotę 111 h, zaś wynagrodzenie za opakowanie papierowe na kwotę 5 K za każde 100 *kg* soli stołowej.

Te ostatnią kwotę będzie się pobierało tytułem kosztów opakowania papierowego aż do dalszego zarządzenia także od soli stołowej, pobieranej w salinach w Ebensee.

Ewentualne zmiany kosztów worków i opakowania obwieści się w odnośnych salinach zapomocą przybicia ogłoszeń.

Począwszy od powyższego terminu podwyższa się nadto dodatek za zmielenie, ustanowiony w salinach w Ebensee dla soli do mielenia, z kwoty 24 h na 50 h za 100 *kg*.

Taryfę sprzedaży soli, ogłoszoną rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 23. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 275, zmienia się w uwadze 3. oraz w Nr. p. 5. i 6. w sposób następujący:

Nr. pozycyi	Skład soli	Rodzaj soli	Cena za 100 *kg* bez opakowania za pobraniem z wagi K	h	Uwaga
		I. Sól kuchenna dla ludzi. *a)* Cena powszechna.			
					3. Za zmielenie należy uiścić dodatek w kwocie 50 h za 100 *kg*.
5	Wieliczka	Sól stołowa	20	24	
		Sól kamienna II. gatunku zmielona	17	80	
		Sól kamienna III. gatunku w bryłach	17	.	
6	Bochnia	Sól kamienna I. gatunku zmielona	20	.	
		Sól kamienna II. gatunku zmielona	17	80	

Engel włr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24,

także w roku 1914. w języku

niemieckim, czeskim, włoskim, chorwackim, polskim, rumuńskim, ruskim i słoweńskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1914** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K** przy odbiorze w miejscu lub bezpłatnej przesyłce pocztowej.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, i nabywać tam także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzedniem złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia przez c. k. pocztę należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik 1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik 1871 za . . .	4 K — h	Rocznik 1893 za . . .	6 K — h
„ 1850 „ . . .	10 „ 50 „	„ 1872 „ . . .	6 „ 40 „	„ 1894 „ . . .	6 „ — „
„ 1851 „ . . .	2 „ 60 „	„ 1873 „ . . .	6 „ 60 „	„ 1895 „ . . .	7 „ — „
„ 1852 „ . . .	5 „ 20 „	„ 1874 „ . . .	4 „ 60 „	„ 1896 „ . . .	7 „ — „
„ 1853 „ . . .	6 „ 30 „	„ 1875 „ . . .	4 „ — „	„ 1897 „ . . .	15 „ — „
„ 1854 „ . . .	8 „ 40 „	„ 1876 „ . . .	3 „ — „	„ 1898 „ . . .	6 „ — „
„ 1855 „ . . .	4 „ 70 „	„ 1877 „ . . .	2 „ — „	„ 1899 „ . . .	10 „ — „
„ 1856 „ . . .	4 „ 90 „	„ 1878 „ . . .	4 „ 60 „	„ 1900 „ . . .	7 „ — „
„ 1857 „ . . .	5 „ 70 „	„ 1879 „ . . .	4 „ 60 „	„ 1901 „ . . .	6 „ — „
„ 1858 „ . . .	4 „ 80 „	„ 1880 „ . . .	4 „ 40 „	„ 1902 „ . . .	7 „ 50 „
„ 1859 „ . . .	4 „ — „	„ 1881 „ . . .	4 „ 40 „	„ 1903 „ . . .	9 „ — „
„ 1860 „ . . .	3 „ 40 „	„ 1882 „ . . .	6 „ — „	„ 1904 „ . . .	5 „ — „
„ 1861 „ . . .	3 „ — „	„ 1883 „ . . .	5 „ — „	„ 1905 „ . . .	6 „ — „
„ 1862 „ . . .	2 „ 80 „	„ 1884 „ . . .	5 „ — „	„ 1906 „ . . .	12 „ — „
„ 1863 „ . . .	2 „ 80 „	„ 1885 „ . . .	3 „ 60 „	„ 1907 „ . . .	13 „ — „
„ 1864 „ . . .	2 „ 80 „	„ 1886 „ . . .	4 „ 60 „	„ 1908 „ . . .	9 „ — „
„ 1865 „ . . .	4 „ — „	„ 1887 „ . . .	5 „ — „	„ 1909 „ . . .	8 „ 50 „
„ 1866 „ . . .	4 „ 40 „	„ 1888 „ . . .	8 „ 40 „	„ 1910 „ . . .	8 „ 40 „
„ 1867 „ . . .	4 „ — „	„ 1889 „ . . .	6 „ — „	„ 1911 „ . . .	7 „ — „
„ 1868 „ . . .	4 „ — „	„ 1890 „ . . .	5 „ 40 „	„ 1912 „ . . .	12 „ 50 „
„ 1869 „ . . .	6 „ — „	„ 1891 „ . . .	6 „ — „	„ 1913 „ . . .	9 „ 50 „
„ 1870 „ . . .	2 „ 80 „	„ 1892 „ . . .	10 „ — „		

Pojedyncze roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przyznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które **zaginęły** lub doszły **w stanie wadliwym,** należy reklamować najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej **w przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu wydaje się Dziennik ustaw państwa wyłącznie tylko **za opłatą ceny handlowej** (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego** począwszy **od roku 1849. i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach** począwszy **od roku 1870. są całkowicie uzupełnione,** przeto można nabywać w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24., **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione jest uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedyńczych części podług materyi.